

melser tillämpas på skadefall som har inträffat dessförinnan. Detta följer av allmänna rättsgrundsatser. Särskilt bör uppmärksammas att de nya reglerna om omprövning av skadestånd med anledning av inkomstförlust eller förlust av underhåll gäller bara beträffande skadestånd som har fastställts att utgå på grund af händelse som inträffar efter ikraftträdandet.

I en särskild övergångsregel föreskrivs att om lag eller annan författning innehåller hänvisning till föreskrift som har ersatts genom en ny bestämmelse, så tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

9.2 Förslaget till lag om ändring i sjölagen

Enligt 118 § sjölagen är bortfraktaren ansvarig för vissa skador på gods som är i hans vård, om han inte visar att varken fel eller försummelse av honom själv eller någon för vilken han svarar har orsakat eller medverkat till skadan. Beträffande verkan av vållande till skadan på befraktarens sida innehåller paragrafen i fjärde stycket en hänvisning till den nuvarande medvållanderegeln i 5 kap. 5 § skadeståndslagen. Denna hänvisning har nu bytts ut mot en erinran om att den nya medvållanderegeln i 6 kap. 4 § skadeståndslagen i försättningen är tillämplig. Eftersom bortfraktarens ansvar i detta fall vilar på an-

nan grund än bevisat vållande, får den skälighetsprövning som föreskrivs i 6 kap. 4 § andra stycket i huvudsak inriktas på graden av vållande på den skadelidandes sida och omständigheterna i övrigt. Jag hänvisar till vad jag har sagt om dessa frågor i specialmotiveringen till 6 kap. 4 §.

Enligt 188 och 189 §§ sjölagen är bortfraktaren med vissa undantag ansvarig för personskada och skada på resgods, om skadan har vållats genom fel eller försummelse av honom eller någon för vilken han svarar. Om vållande på passagerarens sida har medverkat till skadan, gäller enligt 190 § sjölagen vad som är föreskrivet i nuvarande 5 kap. 5 § skadeståndslagen. Också den bestämmelsen har bytts ut mot en erinran att den nya medvållanderegeln i 6 kap. 4 § är tillämplig.

I 198 § sjölagen, som reglerar rätten att väcka krav på ersättning för personskada eller försening av passagerare, har den nuvarande hänvisningen till 5 kap. 3 § skadeståndslagen ersatts med en hänvisning till den motsvarande bestämmelsen i departementsförslaget, alltså 5 kap. 2 §.

Det kan tilläggas att den särskilda jämningsregeln vid sammanstötningsskador i 220 § andra stycket sjölagen har behållits oförändrad. I detta fall skall alltså 6 kap. 4 § inte tillämpas. Detta har jag behandlat i den allmänna motiveringen (avsnitt 7.5).